

Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire TBV 2001/04

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Directie Beleid

Datum: 5 maart 2001

Ons kenmerk: 5065979/00/IND

Code: TBV 2001/04

Juridische achtergrond: Besluit 1/2000

*Comité van artikel 18 van de
Overeenkomst van Dublin, B7/8.1.1.3
Vc*

Geldig t/m: 31 maart 2001

Onderwerp: Besluit 1/2000

Overeenkomst van Dublin

Inleiding

Op 7 november 2000 is het Besluit nr. 1/2000 van 31 oktober 2000 van het comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin inzake de Overdracht van de verantwoordelijkheid ten aanzien van gezinsleden uit hoofde van artikel 3, lid 4 en artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin gepubliceerd (kenmerk 2000/677/LSO). Conform artikel 6 van dit Besluit is het vanaf die dag in werking getreden.

Wijziging B7/8.1.1.3

Naar aanleiding van Besluit 1/2000 wordt B7/8.1.1.3 van de Vreemdelingencirculaire als volgt gewijzigd. De eerste drie alinea's ('Het is niet noodzakelijk ....conform de uitgangspunten van de Overeenkomst van Dublin') blijven ongewijzigd. Vervolgens komt de tekst als volgt te luiden.

Van de bevoegdheid van artikel 3, vierde lid kan gebruik gemaakt worden ingeval gebleken is dat twee of meer Dublinlanden, waaronder Nederland, verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielverzoeken van leden van één gezin.

Besluit 1/2000

Het Besluit 1/2000 van het Comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin inzake de overdracht van de verantwoordelijkheid ten aanzien van gezinsleden is opgesteld om een geharmoniseerde en efficiënte toepassing te geven van de voorschriften als neergelegd in artikel 3, lid 4 en artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin.

Het uitgangspunt om zoveel als mogelijk asielaanvragen van gezinsleden gezamenlijk te behandelen geldt zowel vanuit de gedachte van het respecteren van het gezinsleven, als vanuit het oogpunt van het voeren van een efficiënte asielprocedure. Het Besluit legt geen dwingende criteria neer ten aanzien van de vraag welke staat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvragen van de verschillende gezinsleden.

Evenwel blijkt uit het Besluit dat in hierna uitwerkte gevallen hereniging van gezinsleden en voortzetting van de gezinsband in beginsel dient plaats te vinden. Het is aan de behandelende lidstaat te bepalen of wordt voldaan aan de voorwaarden van gezinshereniging en voortzetting van de gezinsband als bedoeld in artikel 2 van het Besluit.

De lidstaten dienen in geval van vastgestelde gescheiden verantwoordelijkheid in onderling overleg te bepalen welke lidstaat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvragen van de gezinsleden op zich neemt.

Indien in verschillende lidstaten asielprocedures van gezinsleden lopen, dienen de betrokken lidstaten, voor zover zij kennis hebben van dergelijke asielprocedures, samen te werken door op de kortst mogelijke termijn informatie te verstrekken. Ook dienen zij elkaar onverwijld op de hoogte te stellen van de afdoening van de respectievelijke asielprocedures in zover zulks dienstig is om de doelstelling van artikel 15 van de Overeenkomst van Dublin te verwezenlijken.

Gezinsleden

Onder gezinsleden in de zin van Besluit 1/2000 wordt verstaan:

– de echtgenoot van de asielzoeker, de minderjarige ongehuwde kinderen beneden de achttien jaar van de asielzoeker of, indien de asielzoeker zelf een minderjarig ongehuwd kind beneden de achttien jaar is, zijn vader en moeder;

– naaste familieleden van een asielzoeker, voor zover zij feitelijk behoren tot het gezin van de asielzoeker.

Voorwaarden voor gezinshereniging en voortzetting van de gezinsband

Gezinshereniging of voortzetting van de gezinsband in de zin van Besluit 1/2000 is alleen van toepassing op asielzoekers. Alle gezinsleden moeten dus een asielaanvraag hebben ingediend. Het besluit heeft in ieder geval geen betrekking op:

– gezinsleden die een asielaanvraag indienen nadat zij een afwijzing hebben gekregen op een reguliere aanvraag of een mvv-verzoek;

– situaties waarin een gezinslid een asielaanvraag indient en gezinshereniging of voortzetting van de gezinsband beoogt met een gezinslid dat een aanvraag op reguliere gronden heeft ingediend, dan wel op reguliere gronden toelating geniet.

De verantwoordelijkheid voor de behandeling van asielaanvragen van gezinsleden wordt vastgesteld volgens de criteria van artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin. Indien op grond van die criteria twee of meer Dublinlanden verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielaanvragen van de leden van één gezin die zich:

a) dan wel in verschillende lidstaten ophouden,

b) dan wel zich in één land bevinden maar er blijken meer landen verantwoordelijk voor hun asielaanvragen, kan gezinshereniging plaatsvinden, respectievelijk kan worden gekozen voor voortzetting van de gezinsband, als daarvoor redenen van humanitaire aard in de zin van artikel 9

Overeenkomst van Dublin bestaan. De beoordeling wordt gebaseerd op de specifieke aspecten van elk afzonderlijk geval.

Daarbij kunnen de volgende factoren in aanmerking worden genomen:

1. de vraag of de gezinsleden in het land van herkomst tot het tijdstip van vertrek of vlucht samenleefden als een gezin;
2. de oorzaken die tot een gedeelde verantwoordelijkheid ten aanzien van gezinsleden, of tot een scheiding van de gezinsleden hebben geleid;
3. de stand van de respectieve asielen vreemdelingenprocedures in de lidstaten.

Ad 1: De asielzoeker dient hieromtrent consistente en geloofwaardige verklaringen af te leggen, voor zover mogelijk ondersteund met relevante documenten.

Ad 2: Onder oorzaken in deze zin kunnen onder meer worden verstaan onderbrekingen van de gezamenlijke reis door ziekte, calamiteiten of andere omstandigheden die buiten de invloedssfeer van betrokkenen liggen.

Ad 3: Indien Nederland verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van één van de gezinsleden, geeft Nederland geen toepassing aan artikel 3, lid 4 Overeenkomst van Dublin wanneer door Nederland ten aanzien van dat gezinslid een afwijzende beslissing is genomen. Het is immers onwenselijk om overige gezinsleden in de Nederlandse asielprocedure op te nemen, terwijl ten aanzien van het gezinslid waar Nederland verantwoordelijk voor is reeds is beslist dat geen grond voor toelating bestaat en de asielzoeker Nederland derhalve dient te verlaten. De ratio van het bijeenhouden van de gezinsleden is immers mede gelegen in de mogelijkheid dat zij (gezamenlijk) voor toelating in aanmerking komen, dan wel, als is vastgesteld dat zij geen status dienen te krijgen, gezamenlijk verwijderd kunnen worden.

In geval van gegronde verklaring van het beroep van het gezinslid waar Nederland verantwoordelijk voor is, kan mogelijk alsnog toepassing worden gegeven aan artikel 3, lid 4, Overeenkomst van Dublin.

Gezinnen worden in beginsel herenigd in gevallen waarin:

1. een minderjarige jonger dan 18 jaar een gezinslid is en anders ongeleid in een lidstaat zou achterblijven;

2. een gezinslid afhankelijk is van steun, bijvoorbeeld wegens:

- zwangerschap
- de geboorte van een kind
- ernstige ziekte
- een zware handicap
- hoge leeftijd.

Indien wordt voldaan aan de voorwaarden voor gezinshereniging of voor voortzetting van de gezinsband als hiervoor omschreven, bepalen de lidstaten in onderling overleg welke lidstaat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvragen op zich neemt. De betrokken personen moeten instemmen met de beoogde hereniging. Er is geen instemming vereist van de betrokken personen ten aanzien van de bepaling welke lidstaat de asielaanvragen in behandeling neemt.

Er wordt naar gestreefd om binnen een maand na indiening van een verzoek in de zin van Besluit 1/2000 overeenstemming te bereiken over de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielaanvraag.

Vaststelling verantwoordelijkheid gezinsleden

Bij de vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat worden met name de volgende factoren in aanmerking genomen:

- het aantal gezinsleden waarvoor een lidstaat overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin verantwoordelijk is;
- de verblijfplaats, indien alle gezinsleden zich in dezelfde lidstaat ophouden;
- voor ongegeleide minderjarigen, de plaats waar de vader of de moeder zich in een lidstaat ophoudt;
- het aantal gezinsleden dat zich reeds legaal in een van de betrokken lidstaten ophoudt;
- het feit dat in de betrokken lidstaten al asielaanvragen van gezinsleden in behandeling zijn;
- wanneer wordt vastgesteld dat de indiener voor zijn aanvraag uitsluitend asielen grond voor de asielaanvraag van een gezinslid aanvoert, de vraag welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielaanvraag van dat gezinslid (hoofdiener).

Op basis van het vorenstaande geeft Nederland in elk geval toepassing aan artikel 3, lid 4 onder de genoemde voorwaarden voor gezinshereniging en voortzetting van de gezinsband (zie pag 2. 3), wanneer Nederland verantwoordelijk is voor de meerderheid van de gezinsleden, tenzij het minderjarige gezinsleden betreft terwijl (één van) de ouders zich in een andere lidstaat bevind(t)(en) en Nederland daar niet verantwoordelijk voor is. In dat geval wordt de lidstaat waar (een van) de ouders verblijven, conform het derde gedachtestreepje, geacht verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het asielverzoek van de minderjarige. In alle overige gevallen dienen de verschillende factoren te worden meegewogen in de afstemming met de andere verantwoordelijke landen.

Aanbevelingen aan andere lidstaten (artikel 9 Overeenkomst van Dublin)

Wanneer door gezinsleden in Nederland een asielaanvraag wordt ingediend, terwijl Nederland voor geen enkel asielaanvraag verantwoordelijk is maar verschillende andere Dublinlanden wel, dan zal Nederland een aanbeveling doen om de behandeling van de gezamenlijke asielaanvragen in één van die andere Dublinlanden te laten plaatsvinden in overeenstemming met het bepaalde in Besluit 1/2000.

De behandelend ambtenaar van het Dublinbureau zal daartoe contact opnemen met de verantwoordelijke landen, nadat de betrokken asielzoeker(s) heeft (hebben) ingestemd met het voornemen van Nederland om een aanbeveling te doen aan de verantwoordelijke Dublinlanden. Indien de betrokken gezinsleden niet instemmen met de aanbeveling, worden claims gelegd bij de verschillende verantwoordelijke Dublinlanden.

Tot slot

Bij asielaanvragen waarop nog niet onherroepelijk is beslist en waarbij sprake is van gescheiden verantwoordelijkheid van de behandeling van asielaanvragen van gezinsleden in de zin van Besluit 1/2000 zoals neergelegd in dit TBV, wordt ambtshalve getoetst of het gestelde in dit TBV aan de orde is en zodoende aanlei-

---

ding bestaat om toepassing te geven
aan artikel 3, vierde lid, van de
Overeenkomst van Dublin.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
J.G. Bos, plv.*